

ԸՊԳՆՅԻՆ, ԴԵՂ ԵՐԱԿՆ, ՏՆՏԵՍԱԿՆ ԵՒ ԲԱՆԸՈՒՐԱԿՆ

Դուք և բնակիչներ լրագրիչներուն ճամբան
ծախքը մեր վրայ է ։
Լրագրչոյս վերաբերեալ նաեւոյ կամ պէ
կուէ գրութիւն ։ Խոքագրիչն պիտի աւագ
լուի ։ և ասանց ճամբան ծախքը խոք
կողմն վրայ է ։

ᐃᑭᑦ ᐃᑭᑦ

ՔԱՆԱՔԱԿԱՆ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

ᑭᑦ ᑭᑦ ᑭᑦ ᑭᑦ ᑭᑦ

Առեւտրական .

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Հախախնամեա թիւն

0.6 2-2-2 2-2-2

ԵՐԳԱՅԻՆ

Այս նախակին մէջ արգայ Պ. Խ. Պ. Սիւսերեանը՝ ի ծնէ կուրացոյց վրայ (Գնիւ Սիւսայէլ աղային կարեկցութիւնը և առհասարակ ամեն ազգայնացող ռազարութիւնը հրաւիրելով, այն ստարաւարդիկ արարածներուն վրայ իւր գրած գեղեցիկ և սրտաշարժ առարկիւթիկ հրատարակութեան տարւել կը հաճի։ Այս պատուական գրութեան յառաջարանը իւր նամակէն անմիջապէս ետքը հրատարակելով, մնացեալը հետ զհետէ լրագրոյս բանասիրականին մէջ պիտի հրատարակենք, զիտա՛հ ըլլալով որ, ազգասէր ընթերցողաց սրտին հաճոյ և ուշաբուժեանք արժանի կ'ըլլայ։

Մանկիկ .

Քանի որ ժառանգային ազգին օգտակարացուն
բարերար արուեստին գիտութեանը ուսման մէջ եւ
բնականօրէն մասնցն աւելանալու համարժեք հետա-

Բայց ա զգրականութեամբս հաստատացած ըլլալով որ զու. վնասման արեւի, հորից ցորովանաւ եւ զայնմ արեւոր քովնսնս ժողովացած ըլլալովսնս որ արեւոյնի քիւնսնս անոր շահման վնասելու եւ անոր եւ վնասելու ընկալաւ յարցալոյս անեւն ուրիշ, երկրային խելոյ չաւ. ինք՝ որ, վնասու հաստատուած շատ մը յայտնու հնաւ յայտնաւ զի անոր կարեւորն. ու. զի պիտի գրգռուին

Φωτ. 12 αγγ. 1853

ከ. ፬. ሆኖታዊት.

Ընկնել ին՝ լեզուաց բաժանմամբ
հարել լինի աշտարակին պատերուն տա-
ր իրարմէ հերձուած իրարմէ պա-
կաւորած և իրարմէ զատուած պատ-
հաւոր հողածինները՝ ամբարտաւան
յնձնասիրութեան և կոյր կրօնամոլու-
թեան ամբարտաւաններ կանգնելու գաւ-
ելի նախանձաւորութեամբ իրար հա-
ածելով կարճեաց բարբառներու
աժափմամբ կրկին պատակութիւն ե-
ռել, իրարմէ օտարանալին պաշտօն
սկսածացած իրարմէ որոշելուն այս

Երբեք ոչինչ համարը անորոշանիս ու
 զարշույժը իրենց ներքե պոռն թիւներն արդի
 ու արդիներն բովը հանապազայ տիրո
 ճողութիւնը տակիւ է, ինչիւր, որոնց
 ամանունն մէկէն հետեւութեան ուս
 ման ասացման և շործադրութեան
 բովանդակութիւնն է, որ մեք մարդիկ
 լսու կ'սնուաններ կոր, Լս լցար աս
 լսու կ'սնուաններ մէկ անչափ համատարած
 մտաւարած է որ, կրնանք առանց ա
 ուրեւելագանդութեան բռն թէ, հին
 թուականներուն տակը աս գրուան

Վէտի վր սկսեմ տկար գրչի մը ազ-
գին սիրուն անխառն և երբեմն զու-
գրկիչները, քան ներհուռն գրագետի մը
լիամ քայքայե տի մը ազգին ջրուած ազ-
բաւ և խանկապաւ մի՛նչակին վրայ յուսա-
հաւանած և Զայրեմիք չունիք, որոն հա-
մար աշխատելու է ո ըսելով իմ քաշուն
ն և յերե թէ հայրենիք լեռներուն
հարթուէ ձորերուն խորուէ և գալսե-
